

ADJECTIUS: Representació del femení

Denominació

De manera força habitual, els adjectius que tenen formes gràfiques diferents per a masculí i femení es representen amb la **forma masculina** i la **terminació femenina** (o terminacions femenines si són múltiples) precedida d'un guionet.

En català, la terminació femenina de l'adjectiu pot consistir en una, dues o més lletres, o bé fins i tot podem recórrer a la forma femenina sencera, **segons quin sigui el seu grau de predictibilitat**. Els criteris que ho regulen són els que estableix l'IEC en el diccionari normatiu. (Vegeu més endavant.)

Aquest tractament és diferent del donat als noms de doble gènere, que representem sempre amb la forma femenina completa bàsicament per dos motius:

- (1) En els noms de doble gènere, el gènere té valor semàntic (els referents indicats per la forma masculina i la forma femenina són diferents); en l'adjectiu, només té valor gramatical (ha de concordar amb el gènere gramatical de l'antecedent, no sempre lligat al sexe).

Exemple:

- *treballador ≠ treballadora; ànec ≠ àneca*
- *infant sa ≈ criatura sana; animal malalt ≈ bèstia malalta*

- (2) Fent-ho així, la lectura de la denominació sola ja informa si es tracta d'un nom o d'un adjectiu, sense necessitat de consultar la resta de la fitxa.

Exemple:

- *coreà | coreana* → nom
- *coreà -ana* → adjectiu

Criteris del TERMCAT per a la representació de la terminació femenina en català:¹

- (1) Si la forma femenina difereix de la masculina per l'afegiment d'una *a* o bé per la substitució de la vocal final per una *a*, es representa la terminació femenina amb una *a*.

Formes	Particularitats del femení	Representació al diccionari
acústic – acústica	Afegiment d'una <i>a</i>	ca acústic -a <i>adj</i>
agre – agra	Substitució de la vocal final	ca agre -a <i>adj</i>

- (2) Si la forma femenina difereix de la masculina en més d'una lletra *i*, a més, la forma masculina no és monosil·làbica o no hi ha canvis d'accent gràfic en el radical femení, es representa la terminació femenina des de la vocal tònica.

Formes	Particularitats del femení	Representació al diccionari
educatiu – educativa	Canvis en més d'una lletra, no en accent gràfic; masculí no monosil·làbic	ca educatiu -iva <i>adj</i>

- (3) Si la forma femenina difereix de la masculina en més d'una lletra *i*, a més, la forma masculina és monosil·làbica o bé hi ha canvis d'accent gràfic en el radical femení, es representa la forma femenina completa.

Formes	Particularitats del femení	Representació al diccionari
cec – cega	Canvis en més d'una lletra; masculí monosil·làbic	ca cec cega <i>adj</i>
petri – pètria	Canvis en més d'una lletra i en accent gràfic	ca petri pètria <i>adj</i>

- (4) Si hi ha més d'una forma femenina, les terminacions s'acumulen a continuació de la forma masculina, ordenades de més pròxima a més allunyada de la forma masculina.

Formes	Particularitats del femení	Representació al diccionari
bisector – bisectora – bisectriu	Existència de diverses formes femenines	ca bisector -a -triu <i>adj</i>

¹ Els criteris 1-3 estan deduïts dels casos presents en el DIEC2-E; el pròleg només preveu forma femenina completa en cas d'un masculí monosil·làbic (cosa que no explica exemples del tipus *petri pètria*, normatiu).